

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 28 dec. Het vertrek van den Aartshertog Johann is, naar men verneemt, thans op maandag den 31sten dezer bepaald; het schijnt dat hij de voor zijne positie alhier hoogst onaangename nieuwenjaarswenschen heeft willen ontwijken. Eene sceneade bij fakkellicht, die de ingezetenen dezer stad Z. K. H. gisteren avond wilden geven, heeft, uithoofde van het slechte weder, niet kunnen plaats hebben.

Het manifest, dat de Aartshertog voornemens was voor zijn yertrek aan het Duitsehe volk te rigten, zal niet verschijnen. In eenen vertrouwelijk brief, dezer dagen door Z. K. H. aan dr. Ennemoser te Munchen gerigt, vindt men de gronden uiteengezet, die den Aartshertog bewogen dit voornemen op te geven. Bij de hartstogtelijke stemming der gemoeederen, die thans in Duitschland heerscht, scheen het hem niet raadzaam te zijn gevoelens, beoordeelingen en overtuiging over de plaats gehad hebbende gebeurtenissen te uiten, verkiezende zulks liever in andere meer kalme tijden te doen. Bij de beoordeelingen, die over hem geveld zijn, lag in dit zwijgen voor hem een groot offer, maar dit wilde hij gaarne voor de rust en den vrede des vaderlands brengen. Met een weemoedig gevoel verdeliet hij Frankfort, bij de overweging, wat had kunnen gedaan worden, wat gedaan is, en aan wien de schuld daarvan moet geweten worden. Bij al de smartelijke ervaringen, die hij daar gemaakt, de moeilijkheden waarmede hij te worstelen heeft gehad, en de teleurstellingen die hem ten deel zijn gevallen, strekt het hem nog tot eenigen troost, dat hij de grondslagen tot eene Duitsehe marine gelegd en die voor Duitschland gered heeft. Hij is thans willens, zich op zijne kleine bezittingen in Tyrol te vestigen en zich onledig te houden met de regeling der geschiedkundige bouwstoffen, die hij sedert 1800 bijeenverzameld, alsmede met het dagboek, dat hij sedert 1808 gehouden heeft. In dezen brief komen ook eenige toespelingen voor, waaruit men ontwaart, dat de Aartshertog reden heeft zich te beklagen over de behandeling, die hij van de zijde der tegenwoordige Oostenrijksche regering ondervond. De goeddelijke, bescheidene en vaderlandslievende toon die in dezen brief heerscht, plaatst het karakter des Aartshertogs Johann in het schoonste daglicht.

De gedenkpenning, voor den senaat dezer vrije rijksstad aan den Aartshertog Johann aangeboden, heeft de zwaarte van 40 dukaten; op de eene zijde vertoont dezelve het welgelijgend borstbeeld diens vorsten, op de keerzijde is onze stad voorgesteld, met het opschrift; *den aartshertog Johann, rijksbestuurder van Duitschland, toegewijd door de vrij stad Frankfort.*

Frankfort, 29 dec. Volgens een brief uit Verona met zich de graaf Wrba den 22sten in zijne woning voor het hoofd geschoten hebben. Sedert een val van het paard leed hij aan zenuwtoevallen en sedert zijne terugroeping uit Hongarije was hij zeer zwaarmoedig.

In den Oostenrijkschen ministerraad moet het plan tot eene verbodking van Hongarije onlangs weder ter sprake gekomen zijn, zonder dat echter ten dien aanzien nog eenig besluit genomen is. De minister Bach en graaf Grunne worden als de ijverigste voorstanders van deze verbodking van het oude Koninkrijk genoemd, daar de een het beginsel van gelijke regten der verschillende volkstammen verdedigt, terwijl de ander het gevaar van een nieuwen opstand der ultra-Magyaren wil voorkomen, door zoo veel mogelijk het Magyarisch element te verzwakken. De afscheiding van Slowakie als een afzonderlijk kroonland en de vereeniging van aanzienlijke landgedeelten met het Oostenrijksche erfland, maakt de kern van dit plan uit, dat onder de Magyaren algemeene ontstentenis veroorzaakt heeft.

Men verneemt nu ook, dat even als naar Bohemen naar Galicie en Krakau vele troepen gezonden worden.

ENGLAND.

Londen, 29 dec. Volgens officieele aankondiging zal het parlement op 31 januari dezelfs zittingen heropenen.

De Times meldt, dat in den eerstvolgenden ministerraad het bevel, krachtens hetwelk misdadigers naar de Kaap-kolonie zouden worden vervoerd, zal worden ingetrokken.

Li. woensdag heeft in het Mechanic's Institute eene vergadering plaats gehad, met het doel om eene voordragt te houden over het grootere nut van het verbranden der dooden, in plaats van dezelve te begraven, en middelen te beramen om dit plan in werking te brengen. Na eenige redevoeringen werden verscheidene, met dit oogmerk strookende resoluties opgesteld en aangenomen.

De schepen Excellent en Investigator zijn nagevoerd om de nieuwe reis ter opsporing van sir John Franklin te aanvaarden.

Het buitengewoon hooge water heeft hier te lande nog al schade te weeg gebracht; naar men tot nu toe weet, hebben vooral Great Yarmouth en

Lowestoft met derzelve omtrek geleden; de naast aan het water gelegene gebouwen zijn verscheidene voeten onder water gezet en het land, zoo ver het oog strekt, in eene zee herschapen, zoodat bruggen weggerukt en de spoorreinen in hunnen loop gestuit werden.

Ook te Portsmouth hebben hooge vloed en storm vele schade veroorzaakt; pakhuizen en aan het water gelegene woningen werden overstromd, schoorsteenen en daken van de huizen gerukt en schepen van hunne ankers losgeslingerd.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 dec. In den nacht van woensdag op donderdag schijnt een aanslag te zijn gedaan tegen het rijtuig, waarin zich een der vertegenwoordigers, met name een Bonaparte, bevond; de kostier moet zwaar gekwetst zijn, bij het verdedigen zijns meesters.

De President der Wetgevende Vergadering, was van ter zijde verzoekt aan de vergadering het voorstel te doen, om eene commissie te benoemen, die den President der Republiek ter gelegenheid van het nieuwenjaarsfeest ging gelukwenschen. De heer Dupin weigerde bepaaldelijk dit voorstel te doen, zoodat dan ook de deputatie der Wetgevende Vergadering niet voorkomt op de lijst, welke de Moniteur, even als in den tijd van Lodewijk Philips, mededeelt. De leden der Wetgevende Vergadering zullen thans Lodewijk Napoleon echter persoonlijk kunnen gaan feliciteren.

Men heeft weder van eene aanstaande ministerieele crisis gesproken. De generaals de Grammont of Schramm zouden de portefeuilles van Oorlog erlangen; Rouher (thans Justitie) zou tot Openbaar Onderwijs overgaan, en in zijne vorige betrekking vervangen worden door den heer Abatucci; de heeren Bineau, de la Hitte en Fould zouden hunne portefeuilles behouden; de heer de Morny zou minister van Koophandel en de heer Daru van Binnenlandsche Zaken worden, en derhalve de heeren Dumas en Ferdinand Barrot aftreden. Men voegt er bij, dat de President der Republiek geneigd schijnt te zijn, om aan den heer Molé den titel van eersten minister te verleen, met of zonder portefeuille.

Overigens is er ook sprake van nog eene andere combinatie, waarin zoowel de heer Molé als de heer Léon Faucher eene plaats zou hebben.

De pers blijft zich ijverig bezig houden met redeneringen over de zoogenaamde kleine en groote wet op het onderwijs. De groote wet is het wets-ontwerp van den heer de Falloux, welke door den Raad van State zoo aanmerkelijk is gewijzigd, de kleine is het wets-ontwerp van den heer de Parieu, over de onderwijzers. De legitimisten verlangen, dat men het eerst over de eerstgenoemde beraadslage, vermits daarin de hoofdbeginselen voorkomen, en willen eerst daarna over de tweede beraadslagd hebben, die zij slechts als een hulpmiddel, om in de zaak te voorzien, beschouwen. Een gedeelte van dezelfde partij wil niets van de beide wetten weten. Zoo wil b. v. l'Univers Religieux zelfs het wets-ontwerp van de Falloux niet aangenomen hebben. Wat het wets-ontwerp op de onderwijzers betreft, betoont zich l'Univers hieromtrent vrij onverschillig.

De brief, welken het J. d. Débats gisteren over de Romeinsche zaken bevatte, wordt heden ijverig besproken door de dagbladen. De dagbladen, die in der tijd tegen de Romeinsche expeditie te velde getrokken zijn, doen opmerken, dat die brief met regt de noodzakelijkheid van een Europeesch congres over de Romeinsche zaken doet uitkomen.

Men zegt, dat de President der Republiek zelf een wets-ontwerp bewerkt, betrekkelijk de organisatie van een volledig stelsel van onderwijs.

De verliezen door den Parijcschen handel en nijverheids-takken, ten gevolge van de omwenteling van februari 1848 geleden, worden begroot op duizend millioenen, zich verdeelende in 220 millioen aan de regtbank aangegeven faillissementen, in 330 millioen aan bij minnelijke schikking getroffen concordaten en in 450 millioen aan kapitaal, dat aan handel en nijverheid onttrokken is, zonder dat men kans heeft, het er immer weder te zien instoken.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 3 jan. Z. M. heeft eervol ontslag uit 's rijks dienst verleend aan de navolgende districts-commissarissen: provincie Noord-brabant: H. de Quay, mr. H. F. de Grez, mr. C. F. Wesselman en mr. P. Gouverneur; provincie Gelderland: J. A. J. baron Stoet tot Oldhuis, R. W. baron van Lynden, jhr. J. A. C. A. van Nispen, W. J. E. baron van Lynden tot Hemmen en mr. C. B. Dutry van Haeflen; provincie Zeeland: jhr. W. de Jonge, J. B. Bekaar en P. P. F. Pierens; Hertogdom Limburg: H. J. W. van Aken en L. F. H. Beerbroek.

Blijkens een algemeene staat, uitgegeven door de heeren van Meurs en Co. alhier, bestaat de Nederlandsche zeemagt op heden uit 2 schepen van 84 stukken, 5 van 74 stukken, waarvan 3 in aanbouw, 2 van 60 stukken, 1 van 54 stukken, 11 van 44 stukken, 2 van 38 stukken, waarvan een in aanbouw, 2 van 28 stukken, 2 van 26 stukken, van 5 van 28 stukken, 5 van 26 stukken, waarvan twee in aanbouw, 2 van 22 stukken, 1 van 20

stukken, 10 van 18 stukken, 4 van 14 stukken, 7 van 12 stukken, waarvan 4 in aanbouw, 1 van 14 stukken, 1 van 8 stukken, 5 van 6 stukken, 5 van 5 stukken, 4 van 4 stukken, 3 van 3 stukken, 11 stoomschepen, waarvan 1 van 8 en 10 van 7 stukken, waarvan 2 in aanbouw, 4 ijzeren stoomboolen en 3 transport-schepen.

Gravenhage, 3 jan. Bij besluit van 21 december ll., no. 47, heeft Zijne Majesteit gecommitteerden te benoemen tot burgerlijke leden en plaatsvervangers in de onderscheidene militie-regimenten voor de ligting der nationale militie van 1850:

Provincie Gelderland: in den militieraad zitting houdende te Arnhem, mr. W. baron van Heeckeren tot Kell, lid der Staten, en J. A. Troost, lid van den raad der stad Arnhem;

tot hunne plaatsvervangers, E. L. baron van Voorst tot Voorst, lid der staten en L. J. Böhlingek, wethouder der stad Arnhem;

in den militieraad zitting houdende te Zutphen, mr. R. W. baron van Lijnden, lid der staten, en mr. R. W. Tadama, lid van den raad der stad Zutphen;

tot hunne plaatsvervangers, mr. J. F. B. van Hasselt, lid der staten, en L. Binkhorst, lid van den raad der stad Zutphen.

De minister van Finantiën, ondervindende dat de omloop van vreemde koperen munten in dit rijk, ongeacht de meermalen d'artegen gerigte waarschuwingen, steeds blijft aanhouden, heeft nogmaals ter algemeene kennis gebracht, dat die munten op Nederlandsch grondgebied geen wettigen keers hebben, of gangbaar zijn; dat zij in alle publieke kassen worden uitgeschoten en afgewezen, en niemand alzo verplicht is die in betaling aan te nemen.

Wij zijn van goederhand onderrigt, zegt het Weekbl. v. h. Regt, dat de commissie, benoemd bij Koninklijk besluit van 5 februari 1849 (Stbl. no. 5.) ten einde te onderzoeken: 1o. welke wetten en verordeningen van vroegeren oorsprong, hier te lande van kracht, reeds dadelijk zouden behooren te worden afgeschaft, welke behouden of gewijzigd worden, en 2o. in het algemeen, wat zou kunnen worden gedaan om zekerheid te erlangen omtrent het bestaan en het verband van alle algemeene wetten, decreten en besluiten, — in de afgelopen week hare werkzaamheden heeft geëindigd en haar verslag gearresteerd, zoodat dit laatste eerstdaags den Koning zal worden aangeboden.

Leiden, 3 jan. Wij vernemen dat li. zaterdag door den E. A. Raad dezer stad tot docenten aan het stedelijk gymnasium zijn benoemd, de heer mr. L. Ph. C. van den Bergh, J. U. en Litt. et Phil. dr. voor het vak der Ned. taal- en letterkunde en de heer A. J. Fruin, Litt. et Phil. dr. voor dat der geschiedenis des Vaderlands, en zulks in plaats van dr. M. de Vries, onlangs door Z. M. tot hoogleraar aan de hoogeschool te Groningen benoemd, die in de beide genoemde vakken onderwijs gaf, doch welk onderrigt men ter meerdere volledigheid in deze belangrijke wetenschappen aldus heeft gesplitst (L. C.)

's Hertogenbosch, 29 dec. Heden morgen heeft de buitengewone vergadering der Provinciale Staten van Noord-Brabant, betrekkelijk het al dan niet in stand houden der districts-commissarissen, plaats gehad.

De debatten hierover zijn vrij hevig geweest. Met eene groote meerderheid van stemmen is het behoud der districts-commissariaten voor dit gewest, verworpen.

In de gemeente Berchem heeft een 73 jarige grijsaard zich, in eene vlag van krankzinnigheid, met een broodmes den strot doorgesneden.

Zwolle, 30 dec. De storm van gisteren nacht, het volle water in zee, die zich beide hardnekkig verzettelden tegen de dammen en dijken, hebben echter aan de laatsten de overwinning gelaten. Van schade, door doorbraak als anderszins veroorzaakt, heeft men niets vernomen. De wind heeft zich vrijdag van 7 tot 12 ure sterk westelijk gehouden; de aandrang van water, uit zee, was echter zwaar; tegen half twee ure in den nacht wies het water, zoodat hetzelfde om 4 ure in den morgen van zaterdag, 2 ellen boven dagelijksch water was geklommen; om half vijf ure kwam er uitkomst, doch ten koste van de polders Sekdoorn en Liederbruch, onder Heine, doordien aan de herberg het Langeslag eene doorbraak van den dijk plaats had, die eene doorlaat verschafte van 3 ellen diepte en 20 à 30 ellen breedte. Van nu af keerde het gevaar van de noordelijke dijken. De schade in die polders, is niet zeer groot, bevattende vele lage broekgronden, voor welke water in den winter bemesting is.

Zaterdag morgen te 8 ure was het water reeds eene palm gevallen, te 12 ure, 3 palmen, en gisteren bij noordwesten wind, reeds 6 palmen; heden morgen te 7 ure, 1 Ned. el, terwijl de N-O. wind, die vorst aanbrengt, het water terugvoert.

Men moet nog attent zijn, want er is nog veel sneeuwwater uit Twenthe en Hanover te wachten; IJssel en Vecht zijn ook reeds voorzien van overtollig water. Het water was 3 Ned. duimen hooger dan in 1834 en 1845, en eene Amst. voet lager dan in 1825.

31 dec. Het water is heden nacht weder I.

palm 5 duim gevallen op den IJssel, Vecht en het
het Zwarte Water; het loopt met N.-O. wind onop-
houdelijk weg. (A. C.)

Ootmarssum, 27 dec. Een nader onderzoek naar
de steengroeve alhier, heeft omlangs plaats gehad en
thans ten westen 10 minuten van deze stad; niet
minder dan de proeven ten oosten vroeger gedaan,
heeft men ook ditmaal de overtuiging verkregen,
niet alleen dat er eene aanzienlijke steenlaag gevon-
den wordt, maar eene geheel andere, veel harder en
deugdzaamere soort dan die uit de Bentheimsche of
Gildehauser steengroeven.

De heer G. Engels, voornaam landbouwer alhier,
die tot het onderzoek ook wederom zijnen grond heeft
aangeboden, was met eenige heeren dezer stad, uit
Oldenzaal en den bekenden geoloog Stork van Weer-
selo, bij de proeven tegenwoordig. De diepte der
boring is geweest 10 voeten.

**De Vereeniging tot de ontwikkeling van provin-
ciale welvaart in Overijssel,** heeft zich deze zaak
met ernst aangetrokken, en door haar is eene som
gelds verstrekt aan eene daartoe benoemde commis-
sie, om de gereedschappen en de benodigde ar-
beiders te betalen.

Arnhem, 1 jan. In den afgelopen nacht heeft
zich de barbier J. E. met een pistoolschot van het
leven beroofd. De oorzaak dezer wanhopige daad is
niet bekend.

— De dagbladen vermeldde onlangs, dat het
voornaamste hoofd der Hongaarsche rooverbenden,
Rosza Sandor, in de magt der justitie was. Dit
schijnt echter zoo niet te zijn; want, naar men
uit Szegedin schrijft, zou de Magyaarsche *Rinaldini*
vertrokken zijn om zich in de vlakte van de Teiss
te werpen, alwaar hij zijn beroep op eene groote
schaal uitoefent. Aangaande zijnen levensloop weet
men, dat hij eerst herder en toen soldaat was; dat
hij vervolgens deserterde en zich voorts als struik-
roover zeer berucht gemaakt heeft, zoodat hij ei-
delijk alle lieden van dat vak onder zijn vaandel
wist te vereenigen. Zijne weergalooze stoutmoedig-
heid en het bestendige geluk, waarmede hij tot
heden eene onophoudelijke vervolging van zeventien
jaren is ontkomen, hebben hem een grooten naam
bij het volk verschaffd.

In het begin der Hongaarsche omwenteling werd
hem genade geschonken en vergund een corps vrij-
willigers te paard op te rigten, waarmede hij echter
weinig nut gesticht heeft; later keerde hij tot zijn
oud bedrijf terug.

Eens werd, des nachts, de eenzame hut, welke
hem tot schuilplaats diende, door een detachement,
dat tot zijne vervolging uitgezonden was, omsingeld.
De officier riep hem door het venster toe, zich over
te geven, vermits zijn huis ingesloten was. *Rosza
Sandor*, eene zijner openende, riep: »Magyaren,
bergt u!» te gelijk deed hij verscheidene schoten,
kwetste een paar soldaten, joeg de anderen schrik
aan en, de algemeene verwarring te baat nemende,
sprong hij op zijn paard, dat altijd gezadeld en ge-
toomd stond, en verdween in de duisternis. Nog
kort geleden verscheen hij in de omstreken van Kets-
kemet en werd door verscheidene manschappen te
paard op een open veld vervolgd; hij liet zich inha-
len door twee hunner, die hunne makkers vooruit
snelden; en zich plotseling omkeerende, viel hij hen
onverhoeds aan en wierp hen beiden van hunne paar-
den. Daarna is hij de Theiss overgetrokken.

Arnhem, 2 jan. In de Provincie Friesland is de-
zer dagen in werking gekomen een Reglement, tot
voorkoming der verspreiding van de besmettelijke
longziekte onder het Rundvee. Dat Reglement bevat,
onder anderen, de volgende bepalingen:

Art. 1. Zoelang de besmettelijke longziekte onder
het rundvee in het Rijk bestaat en zoo dikwijls
tot de uitvoering van dit reglement wordt besloten
door Gedeputeerde Staten, die insgelijks tot de ge-
heele of gedeeltelijke tijdelijke opheffing daarvan
zijn gerechtigd, en waarvan telkens bij Publicatie
binnen de Provincie, en door middel van drie der
meest gelezen wordende dagbladen buiten de Pro-
vincie, moet blijken, mogen de doorvoer en de
invoer van rundvee binnen deze Provincie, of zoo-
danig gedeelte van dezelve, als bij Publicatie wordt
aangevozen, niet anders geschieden, dan met in-
achtneming der navolgende bepalingen.

Art. 2. Tot den doorvoer is benodigd de toe-
stemming van het Hoofd des Bestuurs van de groot-
gemeente, binnen hetwelk het rundvee van elders
wordt aangevoerd.

Tot den invoer wordt vereischt de toestemming
van den Gouverneur of van Gedeputeerde Staten,
die, des noodig geoordeeld, daartoe de hoofden
der Plaatselijke Besturen kunnen autoriseren.

Goene dezer toestemmingen wordt verleend, dan
nadat het vee vooraf aan de landzijde, binnen
een half uur van de grenzen, en aan de zeezijde,
in de eerste haven, waarin het schip zal binnen-
lopen, door eenen Veearts is onderzocht en ge-
zond bevonden, of op den linker hoorn of klaauw
gemerkt en gebrand, bij doorvoer met de lett. D
en bij invoer met de lett. I.

Hij die toestemming tot doorvoer heeft verkre-
gen, mag het vee langs geene andere wegen drij-
ven of uitvoeren, dan die op het bijzet, deswege
aan hem dit te reiken, zijn vermeld.

Wanneer mag niemand het vee naar eene andere
plaats, en langs eenen anderen weg in- en vervoeren,
dan waartoe hij de vergunning heeft verkregen.

Art. 3. De eigenaar of vervoerder moet aan de
policie, op hare aanvraag het consent tot in- of
doorvoer vertoonen, en is tevens verplicht aan het
hoofd van het Plaatselijk bestuur der gemeente,
verwaarts het hem is vergund in- of te vervoer-
en, aangifte te doen van het door hem aange-
voerde vee, ten einde, hetzelve voortdurend onder
toezigt te kunnen houden, of den uitvoer te con-
stateren.

Art. 4. Op het consent van doorvoer zal duide-
lijk worden vermeld de soort en hoeveelheid door
te voeren vee.

Art. 5. Het is verboden vee uit Gemeenten van
eenige naburige, besmet of verdacht verklaarde
Provincie, te laten weiden in gemeene weiden, in
de Provincie Friesland gelegen. — Rundermest,
van buiten de Provincie ingevoerd, mag niet op
weidelanden worden gebruikt, ten zij degene, die
dezelve invoert of gebruikt, ten genoegen van het
Plaatselijk bestuur, het bewijs kan overleggen,
dat die mest afkomstig is van vee, waaronder
gedurende het laatste jaar de besmettelijke long-
ziekte niet heeft geheerscht.

Art. 6. Wanneer echter eigenaren of gebruikers
van aangrenzende landerijen, aan de grenzen, een
gedeelte lands, tot hunne boerderijen behoorende,
over de grenzen hebben liggen en dit beweiden
met eigen vee, uit deze Provincie afkomstig, kan-
door de Plaatselijke Besturen, op aanvraag van
belanghebbenden, de weder invoer van zoodanig
vee binnen de Provincie worden vergund.

Tot het erlangen dezer vergunning wordt ver-
eischt, dat de belanghebbenden hun vee, vóór
het buiten de Provincie in de weide brengen, aan
het Plaatselijk bestuur hunner Gemeente vertoo-
nen, hetwelk daarvan eenen naauwkeurigen staat
doet opmaken, houdende getal, soort, geslacht,
onderdom, kleur van haar, en bijzondere ken-
teekenen, van welken staat telkens dadelijk een
afschrift aan Gedeputeerde Staten wordt gezonden.

Wanneer door het Plaatselijk bestuur de weder-
invoer is toegestaan, wordt het vee, met de hier
boven gemelde staten, naauwkeurig vergeleken.

Op dit vee wordt bij voortdurend door of van
wege het Plaatselijk bestuur toegezien.

De bedoelde vergunning wordt niet verleend in-
dien op minder dan 5000 ellen afstands van zoo-
danige boerderij de longziekte aanwezig is.

Art. 12. Zoodra het Gedeputeerde Staten blijkt,
dat de longziekte binnen eenige Gemeente dezer
Provincie aanwezig is, geven zij, onverminderd
de maatregelen, welke tot voorkoming van ver-
dere besmetting, door doodslag als anderszins,
noodzakelijk worden geacht, last, dat alle run-
deren in een en denzelfden stal of weide, binnen
welke de longziekte is uitgebroken, zonder uit-
zondering, in tegenwoordigheid van en door de
zorg van het hoofd of lid des Plaatselijken be-
stuurs, op de linkerbij als verdacht eene duide-
lijke letter V te knippen, waarvan de beenen 1
palm lang zijn, en welk merkteeken door den
eigenaar duidelijk in stand moet worden gehouden,
bij gebreke waarvan het hoofd des bestuurs be-
voegd is, hetzelve met de letter V te doen bran-
den; zoodanige stal, land of weide wordt als be-
smet beschouwd.

Art. 13. Het aldus gemerkte vee mag niet wor-
den rondgeleid, vervoerd, verkocht, of op eenige
openbare markten aangebragt, voor en alcer het
bepaalde merk bij art. 12 is vernietigd of het rund,
met voorkennis van het Plaatselijk bestuur op de
regter bij, als gezond, met de letter G zal zijn
voorzien.

Art. 14. Het Plaatselijk bestuur geeft geene toe-
stemming tot vernietiging van het merkteeken, of
geeft het teeken G niet, voor en alcer daartoe de
vergunning van Gedeputeerde Staten te hebben
gevraagd en bekomen.

Art. 16. Ten einde alle gemeenschap te voor-
komen tusschen de beesten, uit besmette stallen
of landen, en die, waar geene besmetting plaats
heeft, moet het volgende in acht genomen worden.

De eigenaar of bezitter van vee met de long-
ziekte besmet, is verplicht, op het erf of het land
te doen plaatsen een wit bord, bevattende in
zwarte letters, groot 5 duimen, de woorden *be-
smettelijke longziekte*, welk bord voor de belang-
hebbenden kosteloos bij het Plaatselijk bestuur
krijgbaar zal zijn, en door hen, op aanvraag
van dat bestuur bestendig zichtbaar geplaatst moet
worden, tot dat het merk in art. 14 vermeld is
verleend, of wel de vernietiging daarvan bevo-
len.

Buiten de bevoegde autoriteiten, hunne last-
hebbers, den eigenaar of zijne bedienden en huis-
genooten, mag niemand zich in de besmette stal-
len of weiden begeven.

Den Vee-artsen of hen, die het zieke vee mog-
ten behandelen of dooden, wordt uitdrukkelijk
verboden, met diezelfde kleederen waarin zij hunne
handelingen hebben verrigt, de erven dier plaat-
sen te verlaten, maar moeten zich bevoeren in
de behuizingen van andere kleedingstukken voor-
zien, en daaromtrent zoodanige voorschriften op-
volgen, als de Gouverneur of Gedeputeerde Sta-
ten zullen voorschrijven.

Art. 18. Het staat echter aan de eigenaren of
bezitters van verdachte beesten van besmettelijke
longziekte vrij, deze aan hunne huizen te doen

slagten en het vleesch te verkoopen; alles onder
navolgende voorwaarden:

a. dat de slagting geschiede in bijwezen van
eenen Policie-bediende of Veldwachter, en van
eenen Vee-arts of anderen deskundige.

b. dat vooraf aangevraagd en bekomen zij eene
schriftelijke permissie van het Plaatselijk bestuur.

c. dat het vee, na bekomen consent, binnen
24 uren worde gedood.

Art. 19. Het gestorven of afgemaakte en voor
het vertrouwen afgekeurde zieke vee moet met de
hoortouwen begraven worden op eenen afstand
van zoo vele ellen van de huizen of het huis, als
den eigenaar door het Plaatselijk bestuur op zij-
nen grond, of, bij gebreke van dien, elders,
kosteloos zal worden aangewezen, en wel in kui-
len minstens 2 ellen diep, waarvan al de aarde
weder tot dekking moet worden gebruikt. —
Al de uiterlijke bekleedselen moeten mede wor-
den begraven, nadat dezelve door insnijding of
op eene andere wijze onbruikbaar zijn gemaakt.

De kuilen zullen in de eerste vijfzig jaren niet
worden geroerd of opgedolven.

Het gestorven of afgemaakt vee mag niet ge-
sleept worden, maar moet naar de kuilen gedra-
gen of gereden worden. — De wagens of karren
en de ijzeren stakkettingen moeten worden gerei-
nigd en gezuiverd.

Wanneer een eigenaar of bezitter door het plaat-
selijk bestuur voor onvermogen wordt gehouden
een en ander te bewerkstelligen, wordt door het-
zelve in de uitvoering daarvan voorzien.

Ieder gebruiker van land, waar met de long-
ziekte besmet vee is begraven, moet, wanneer hij
ontdekt, dat de grond, waar de bedelving heeft
plaats gegrepen, geroerd of opgedolven is, daar-
van onmiddellijk kennis geven aan het hoofd van
het Plaatselijk bestuur.

Art. 20. Degene die, in strijd met dit regle-
ment, gemelde bepalingen omtrent den in- en
doorvoer van het rundvee overtreedt, zal gestraft
worden met eene geldboete van vijf en twintig tot
vijf en zeventig gulden, en bij niet betaling met
eene gevangenisstraf van drie tot zeven dagen.

De overtredingen der overige bepalingen van dit
reglement zullen, voor zoo verre dienaangaande
niet reeds bij de bestaande wetten is gestatueerd,
worden gestraft met eene geldboete van tien tot
vijf en zeventig gulden met of zonder eene gevan-
genisstraf van een tot zeven dagen. (Gron. Ct.)

Mengelwerk.

aria.

's Gravenhage, december.

Stadst.

In gewone tijdsomstandigheden was het onmo-
gelyk geweest de allensche ontwikkeling en volks-
verlegenwoordigende regering onder de schiet-
nuttige en mannelijke bevolking van de Sardinische
met onverschilligheid gade te slaan. Doch, bij den
tegenwoordigen toestand der Europeesche maatschappij
wordt die ontwikkeling een schouwspel van algemeen
constitutioneel belang. Gelyk de onlangs overleden
KARL ALBERT de eerste onbeperkte monarch was, die
de noodlottige voorkeenen der revolutie van 1848
begreep, en de nieuwe verplichtingen van constitutio-
neele regering loijaal aanvaardde, zoo was Sardinië
de eerste staat, die de hindernissen doorworstelde,
welke allerwege de aanvanzelen van eene vertegen-
woordigende vergadering verwickelen. De Sardini-
sche revolutie werd noch verergerd door klein-
moedigheid of weifeling van wege den Koning, noch
bezoedeld door de woeste wraak, welke elders be-
vrijde slaven aan hunne door angst verlamde, maar
niet geheel verpletterde verdrukkers namen. KARL
ALBERT had zich de gunstige dagen zijns voorspoeds
ten nutte gemaakt, ter voorbereiding van zijn volk
voor den nakenden tijd der politieke hervorming;
en toen eindelijk de revolutie iederen troon deed
schudden, van Berlijn tot Palermo, omhelsde hij
opregtelijk de zaak, welke, niettegenstaande al hare
misdaden en dwaasheden, onloochenbaar de zaak
der nationale onafhankelijkheid en der herbeerte
van Italië was. De Kamer, bij KARL ALBERTS dood

overleden, heeft de onregelmatige en onopzettelijke geest-
verheffing en de ongetroefde vaderlandsliefde, welke
bij de betreurenswaardige crisis natuurlijk bovendre-
ven. De ultra-liberale partij behelsde redenaars en
leiders van onbetwistbaar talent; doch daar zij we-
nig geschiktheid toonde voor de uitoefening van de
administratieve magt, was haar triomf alleen te wij-
ten aan de onkunde of laaivheid der landelijke en
conservatieve bevolking. Dan kwam de worsteling,
waarin vertegenwoordigende regering zoo dikwijls is
te kort geschoten, en waarbij het steeds zoo moeije-
lijk was een onpartijdig oordeel te vellen over de
verplichtingen en de aanspraken van elke partij. Aan
de eene zijde schenen de ultra-liberalen gezind, om
het schip wanhopig op de zanden eener nieuwe revo-
lutie te werpen; doch tevens zwaaiden zij een on-
weerstaanbaar gezag als de tolken der volksstem, en
vorderden zij de kroon op, om zich te onderwerpen
aan de uitkomsten der vrijheid, die zij in beginsel
had bewilligd. Van de andere zijde werden de heer
D'AZEGLIO en zijne ambtgenoten beschouwd als be-
last met de taak, om aan hun verslagen land eene

verademing van orde en vrede te verschaffen; maar het kon niet worden ontkend, dat het slagen hunner poging misschien af hankelijk zou kunnen zijn van eene tijdelijke schorsing der nieuwe Sardinische constitutie. Zulk eene worsteling heeft men gedurende het laatste jaar herhaaldelijk bijgewoond; doch nergens is zij zoo gelukkig als te Turijn geëindigd. De jonge Koning heeft zich de waardige erfgenaam zijns vaders betoond. Het is bekend dat in den slag bij Novara, de maarschalk RADETZY gemagtigd was, om hem gunstiger bedingen aan te bieden, bijaldien hij de vertegenwoordigende constitutie wilde verstooten, en zich door de Oostenrijksche diplomatie wilde laten leiden. Hij had de wijsheid en den moed tevens van de hem aangeboden, doch voor zijn land weinig vereerende voordeelen af te wijzen. Thans heeft hij eene Kamer bekomen, die geene noodelooze hindernissen opwerpen zal tegen de gefrouwe volvoering der bedingen, waartoe hij zich verbond; terwijl hij tevens eene onbekorte diplomatische onafhankelijkheid heeft behouden en onder geene stellige noch zedelijke verplichting staat, om een haardbreed af te wijken van de waakzaamheid en toerusting, welke zijne geografische positie hem tegenover Oostenrijk oplegt. Dit geeft ons tevens den sleutel van de bijzondere voorkomendheid welke lord PALMERSTON aan de Sardinische regering betoonde.

Het is blijkbaar dat, terwijl Piëmont de algemeene loefjuiching verwierf, wegens den gezonden groei zijner vrijzinnige instellingen, zijn geographisch antagonismus tegen Oostenrijk, het Sardinisch bondgenootschap eene aangelegenheid van groot belang maakte voor Engeland, van het oogenblik af dat Prins METTERNICH het dynastisch egoïsmus van LOBEWIK PHILIPS zijnen steun verleende. Toen verwijderde lord PALMERSTON zich van Engeland; maar, zoo doende, ontveinsde hij zich het gevaarlijke niet van het nieuwe standpunt 't welk hij koos, en hij spaarde geene moeite — sommigen zeggen meer — om het te versterken.

Intusschen verdienen de beraadslagingen der nieuwe Sardinische vertegenwoordiging, dat men ze met opmerkzaamheid volge. Het is te hopen dat zij zich niet minder bereid toone, om de hervormingen van het binnenlandsch bestuur te vervolledigen, dan om het binnenlandsch bestuur aan het hoofd der Italiaansche vorsten, te handhaven.

SPANJE.

Ontrol Europa's kaart voor eenen man van oordeel, die slechts niet bekend ware met de geschiedenis van ons werelddeel, en vraag hem het punt aan te wijzen meest bestemd door de natuur tot den zetel eener groote, rijke en magtige natie: waarschijnlijk zal hij den finger rigten op het Iberisch schiereiland. Puats eenen vreemdeeling aan den rand van het groene bolwerk van den keten der Pyreneeën op een punt waar zijn oog weiden kan over Spanjes groene valciën, die zich aan zijn voeten kronkelen en zich al glooiend en gloeiend uitstrekken tot in de vruchtbare vlakten van Arragon en Navarra; of laudt hem op den oever dier zonnige provincie, die, toen zij den scepter der Moorsche Koningen gehoorzaamde, de tuin was van Europa; en hij zal zeggen, dat de aarde geen schooner en grootscher Koningrijk bevat dan dat aan welks drempel hij staat. Verschanst aan de landzijde door zijnen prachtigen bergwal, meester van de sleutels der Middellandsche Zee, eenmaal het middelpunt der Europeesche beschaving en nog de groote weg van den Europeeschen handel; aan zijne noordelijke, zuidelijke en oostelijke kusten de barén van de baai van Biscaye en de blaauwe golven van de Middellandsche Zee ontvangende, en zich stout uitstreckende in den breedten Atlantischen Oceaan; in het bezit van elke verscheidenheid van klimaat, van ruime voorraden van mineralen rijkdom, en van eenen bodem waarop de granen van het noorden in de nabijheid van den katoenboom en de rijstplant, het suikerriet, den moerbezieboom en den wijnstok groeijen, is Spanje, misschien, rijker bedoeld met de giften der natuur, dan enig land van denzelfden omvang in de wereld. En echter, welken rang bekleedt Spanje onder de natien? Wie vreest zijne vijandschap of verlangt zijne vriendschap? Wedijverend graan van Estramadura, Andaluzië of Granada met dat van Dantzig, op de vreemde markten? Is zijne zijde de schoonste van Europa? Leefden zijne onafzienbare vlakten eenen voorraad van wol, eenigzins evenredig aan hare uitgestrektheid? Schier onbekend in de handelwereld, telt het als eene veder in de schaal der magt. De reiziger verlaat zijne kusten met gemengde gevoelens van medelijden, verachting en droefheid; de statistische navorscher houdt er zich slechts bij op, om deszelfs verkwistte schatten en onontgongen bronnen van welvaart te beitreuren. Buitenlands, een naam dien Europa sinds lang opgehouden heeft te achten of te eeren; binnenlands, eene bankbreukige schatkist, een half beploegde bodem, ledige havens, onbezochte wegen, vervallen dorpen, ontvolkte steden.

Zonder nu overmatige sympathie te gevoelen voor kapitalisten die in vreemde revolutiën speculeren, geld schieten aan onterfde dynastiën, en de wissels disconten van bomaarde regeringen, zoo moeten wij toch gewagen van de schande welke derzelve onherstelde groeven en versmadede klagten op de Spaansche natie werpen. Het mag niet worden verzwegen dat het

gouvernement weder heeft voorgesteld en dat de Cortes op het punt staan van wederom aan te nemen een budget, 't welk; bijaldien het al de schatkist voor een nieuw deficit behoedt, (wat geenszins zeker schijnt) geen maravedi aanwijst voor de betaling van kapitaal of interest der openbare verbindtenissen van den staat. Terwijl Nederland stiptelijk ieder jaar zes en dertig miljoen guldens, dat is ruim de helft van zijn inkomen, aan zijne schuldhouders uitbetaalt, zegt Spanje ongeveer een vijftiende van het zijne af te zonderen voor zijne binnenlandsche schuldhouders, aan welke het eene frauduleuse voorkeur toekent boven den buitenlandschen gedschieter, aan wien het geenen penning betaalt. Er zijn nu negen jaren verlopen sinds de Spaansche regering zijne gewone uitvlugt te baat nam, en den afgeloopen achterstalligen interest kapitaliseerde, en gedurende al dien tijd bragten de Spaansche vijf percents juist even veel inkomen op als Poyais fondsen of elk ander stuk maanschijn, 't welk aan de beurs kan worden verhandeld. De generale Junta van landbouw, eene soort van landhuishoudelijk congres, onlangs te Madrid bijeen gekomen, werd, eenige weken geleden, door het gouvernement uitgenoodigd consideratiën en advies te geven betrekkelijk de vraag: »Welke zijn de oorzaken waarom vele Spaansche voortbrengselen duurder zijn dan die van andere natien?». Het rapport, hetwelk met veel zorg bewerkt was, was een groot aantal redenen aan, en onder anderen: »De algemeene geneigdheid om van het budget te leven;» doch de voornaamste van al de bedoelde oorzaken was kortelijk aangeduid in twee woorden: »De belastingen.» Deze aanwijzing is volkomen juist. Bekrompen als zijne inkomsten zijn, zelfs bij vergelijking met zijnen buurstaat Portugal, is Spanje een overbelast land. Het is overbelast ten gunste van den ambtenaar en den smokkelaar. Het werpt jaarlijks de belasting op katoenwaren weg, die ter waarde van vijftig of zestig miljoen guldens worden ingesmokkeld. Het onderhoudt een staand leger 't welk 36 miljoen guldens kost. Men rekent dat een derde daarop zou kunnen worden bezuinigd, door het leger tot op 80,000 man te verminderen; en men heeft niet vergeten dat, alvorens het de constitutioneele regering genoot, 60,000 man toereikend werden gekeurd voor eene mogendheid, die op de politiek van Europa geenen invloed oefende noch verlangde te oefenen. De inrigting der burgerlijke dienst is nog buitensporiger. Het departement van Oorlog onderhoudt tegenwoordig 1,516 ambtenaren; dat van Finantiën 34,000; dat van Marine 3,492; het ministerie van Koophandel 4,176; dat van Binnenlandsche Zaken 3,801; dat van Justitie 2,582, en dat van Buitenlandsche Zaken 246. Zoodanig is de huishouding van eene regering die eene ledige beurs schommelt voor de oogen harer schuldeischers, zonder wier tijdigen onderstand, afdoender dan de sympathie van vreemde staatsmannen, of de gehuurde moed van vreemde condottieri, zij thans niet aanwezig zijn zou. Het is met een waar leedwezen dat wij deze regelen schrijven. Men herinnert zich nog den tijd dat het Spaansche karakter als een type van natuurlijken adel gold. Zelfs nu nog is de Spaansche boer, in weerwil van zijne buitenmatige grofheid en zekere bijzonderheden die voor den reiziger zeer staitend zijn, een geboren edelman. Maar Spanje als natie, heeft het lot ondervonden van het ongelukkige scheepsel, dat zich ruïneerde door de vondst van een pot met goud en in het gasthuis stierf. Het heeft de duurzame bronnen van rijkdom en voorspoed verwaarloosd om schatten na te jagen, die in eenige weinige jaren waren verkwist. Zijn slecht gewonnen goud verspillende, heeft het tevens zijn gevoel van eer en eigenwaarde verspild, en alvorens het deze herwint, kan het nooit de plaats hernemen, waarvoor de natuur het scheen te hebben bestemd in de maatschappij der natien.

De verbinding der Oceanen.

(Overgenomen uit de Kölnische Zeitung.)

De smalle landrug, waardoor de beide helften van Amerika met elkander verbonden zijn, heeft reeds sedert lang de aandachtige opmerkzaamheid der menschen tot zich getrokken. Sinds COLUMBUS daar geenen doortogt vond, werd de landengte van Panama duizendmaal in gedachte doorgegraven, om de beide Oceanen te zamen te verbinden. Zulk een denkbeeld komt echter dan eerst tot uitvoering — als er iets bij te verdienen is. Door onverwachte gebeurtenissen is dat oogenblik thans daar en binnen anderhalf jaar zullen menschen en koopwaren van Chagres aan den Atlantischen Oceaan, over eenen spoorweg van zeven mijlen lengte, naar Panama, aan de kust van den Stillen Oceaan vervoerd worden, en daardoor de belangrijkste wereldweg geopend zijn.

Tot die gebeurtenissen behoort inzonderheid de oorlog, welke de Vereenigde Staten voor twee jaar met Mexico voerden. Voor den oorlog bezaten de Amerikanen; zelfs nadat zij Oregon bezet hadden, slechts eene strook lands van zeven graden breedte, met eene geringe bevolking, aan den Stillen Oceaan, die door bergen en woestenijen van het moederland gescheiden was. Voor het verkeer was de lange en gevaarlijke scheepvaart, om de zuidpunt van Amerika, voldoende. In dien oorlog veroverden de Ver-

eenigde Staten uitgestrekte landstreken, bijna nieuwe graden breedte naar het Zuiden, daaronder geheel Opper-Californië. In dit heerlijk kustland groeit, onder eenen hemel, wiens liefelijkheid en helderheid door vox HUMBOLDT en alle andere reizigers hoog geroemd wordt, de pruim naast den pisang, de appel naast het suikerriet. Al viel ook bij het einde van dien oorlog het gewigt dezer bezittingen duidelijk in het oog, toch konde men niet vermoeden, hoe zeer de gevolgen de verwachtingen nog verre zouden overtreffen. De nieuw ontdekte kwikmijnen zouden alleen meer waarde hebben dan de kosten van den geheelen Mexikaanschen oorlog bedroegen! Maar van nog veel grooter gewigt werd die, tot dien tijd nog zoo onbekende landstreek, door den fabelachtigen rijkdom aan goud, welke tusschen de rivieren, die in de onvergelykelijke baai van San Fransisco uitloopen, ontdekt werd. Nog tot op dit oogenblik is het moeilijk, in deze, waarheid van verdichting te onderscheiden. Van den eenen kant worden de berigten omtrent den rijkdom aan goud nog steeds wonderbaarlijker. Het goud, dat men tot nu toe gevonden heeft, zoo heette het onlangs, is om zoo te spreken slechts eene afslibbing van de eigenlijke goudbedding. Op de bezittingen van den Overste FREMONT is thans eene bedding van eigenlijke goudsteen ontdekt, die eene mijl lang en twee voeten diep is. In latere berigten spraken men van eene bedding van twee mijlen bij eene breedte van 150 voet, en dat aan het eene einde der mijn genoeg gedegen zilver gevonden werd, om alle kosten der bewerking te bestrijden. Men zoude eenen klomp gedegen goud hebben gevonden van ruim 30 pond. De stad San Francisco zelve zoude van goudbevattenden steen gebouwd zijn, en de straatjongens dagelijks voor eene waarde van een Louis d'Or aan goud uit de steenen krabben. Van den anderen kant spreken de berigten niet slechts van de ontberingen, de ziekten, de ellende der goudzoekers, maar ook over de dikwerf zeer geringe opdelvingen. Duizenden verdrongen zich, in hunne hoop teleurgesteld, op de schepen, die hen naar hun vaderland terugbragten, en bezaten dikwijls niet eens zoo veel dat zij hunnen oertogt konden betalen. Zeker is het, dat er nog steeds uit alle deelen der wereld, menschen naar dit Eldorado stroomen. De Europeesche gelukzoekers zijn uit Chili en Peru, de oude goudlanden, opgebroken, de opiumhandelaar komt van den Ganges, de herder van Nieuw-Holland, de ontevredene landverhuizer van Nieuw Zeeland, en wanneer de Fransche regering hare staatkundige veroordeelden naar de Markiezen eilanden zendt, dan kan zij tegelijkertijd touwen mede geven om hen aldaar vast te binden, anders ontsnappen zij naar Californië en verzamelen zij zich schatten, niettegenstaande hunnen afkeer van den rijkdom. Ook de Chinezen komen in stroomen aan en overtreffen alle natien in de snelheid waarmee zij zich goud weten te verschaffen. Zij zenden houten huisjes die gereed zijn, in geheele scheepsladingen over. Voor allen echter zijn het de rustelooze Noord-Amerikanen, die naar het goudland trekken. Veertigduizend van hen willen over het rotsgebergte komen; maar in plaats van dien moeilijken weg of den grooten omweg over land door Mexico in te slaan, reist het merendeel der Amerikanen en Europeërs over de landengte van Panama. Die landengte wemelt van reizigers.

De korte weg is intusschen tot nu toe hoogst bezwaarlijk. Om hem af te leggen heeft men 2 à 3 dagen noodig, deels in booten op kleine stroomen, deels op den rug van muilezels, en dikwerf hebben zich de reizigers, door de moeilijkheden der reis, doodelijke ziekten op den hals gehaald. Dientengevolge is er onder de ondernemende burgers der Vereenigde Staten eene maatschappij opgericht, die eenen spoorweg wil daarstellen, over welken men den afstand van de eene zee naar de andere, in 2 uren aflegt. De heer ASPINWALL c. s heeft van de regering van Nieuw Granada concessie verkregen tot het aanleggen van den weg en daarenboven een uitsluitend privilege voor 50 jaar. De regering heeft den grond voor niets afgestaan. De kosten van den weg zijn geraamd op vijf miljoen dollars. De maatschappij heeft reeds eene garantte van 100,000 dollars aan de regering van Nieuw Granada uitbetaald. De aardrijkskundige ingenieur, overste NUNES, heeft berekend, dat de weg niet hooger gelegd behoeft te worden dan 90 voet boven de oppervlakte der zee en de lengte tot 74 kilometers verkort kan worden. Wanneer men niet bevreesd is voor een verval van 1:90, dan raamt hij de kosten op minder dan 4 miljoen dollars, niettegenstaande hij voor het arbeidsloon het dubbelde stelt van dat in de Vereenigde Staten, waar het minstens reeds het dubbelde is van Europa. Het eerst zal de nitgestrektheid van Gorgona, aan de kleine rivier Chagres, naar Panama geëxploiteerd worden; voor den afstand tusschen Chagres en Gorgona zal terstond eene kleine stoomboot worden in dienst gesteld, die waarschijnlijk nu reeds in werking is. Daar men voor den kleineren afstand eenen naar evenredigheid hooger en vrachtprijs vorderen kan, zoo is het niet twijfelachtig of de onkosten zullen ruimschoots vergoed worden. Van dezen weg zullen voortaan bijna allen gebruik maken, die van Europa of de Oostkust van Amerika naar de westelijke kust, naar de eilanden der Australische zee en zelfs naar China willen reizen. Alle natien der aarde hebben belang bij dezen weg, en niet het minst de Duitschers. Want, of-

schon wij als natie zonder politisch leven, geene politieke kolonie in Amerika bezitten, zoo wemelt het toch in Amerika van onze landslieden. Niet slechts in de Vereenigde Staten wonen bijna vijf miljoen Duitschers, maar in alle steden, bepaaldelijk aan de kusten van de beide zeeën, hebben zich talrijke Duitschers, voornamelijk kooplieden, gevestigd. Door deze verbinding der wereld-zeeën zal Amerika, dat tot nu toe aan het einde der aarde lag, eerst juist in het midden daarvan verplaatst worden. Daar alle natien gebruik moeten maken van dien wereldweg, zoo is het zeer te wenschen, dat geene van haar zich daarbij privilegiën trachte voor te behouden; ook heeft de Amerikaansche gezant te Londen, de heer LAWRENCE, daaromtrent namens zijne regering reeds geruststellende verzekeringen gegeven.

Een der eerste gevolgen van het gemakkelijker verkeer, zal eene spoedigere toeneming der bewoners van Californië en van de geheele kust der Stille Zee wezen. Voor korten tijd geloofde men, dat zich aan den Oregon, na verloop van jaren, twee nieuwe staten zouden vestigen; thans ziet men in de nieuw verkregene bezittingen vier of vijf staten met zulk eene snelheid toenemen, dat binnen eenige maanden ten minste een van hen in de Unie zal worden opgenomen.

Dezer dagen is het bericht ontvangen, dat de constitutie van Californië reeds door de afgevaardigden der jeugdige natie ontworpen is. Ja, het ligt in den loop der dingen, dat de Angel-Saksische stam, zich onophoudelijk verder naar het zuiden zal uitbreiden. De lijnen, die door de onderhandelaars op de kaart zijn getrokken, zullen voor de Amerikanen geene grenzen zijn. Reeds nu zijn zij gereed hen te overschrijden. Het is gebleken, dat de provincie Sonora, aan den tegenovergestelden oever van den zeeboezem van Californië, even rijk aan goud is als Californië zelf. De Amerikanen vinden des te minder bezwaar om zich ook van dien staat meester te maken, daar hij volstrekt niet meer in handen der Mexicanen is, maar door Indianen, de Apaten, veroverd werd. Hun onderhandelaar, de heer FREMONT, zoude er reeds op aangedrongen hebben, dat de grenzen niet, zoo aanvankelijk bepaald was, van San Diëgo tot Colorado getrokken, maar iets zuidelijker verlegd worden, zoodat eene strook van den Californischen zeeboezem en een goed gedeelte van Sonora tot de Vereenigde Staten zoude behooren. Zóo aanzienlijk is de ontwikkeling der bevolking van het westen, dat de Amerikanen reeds het grootsche plan hebben gevormd, het noordelijke gedeelte van den Mississippi (Missouri?) door middel van eenen ontzaggelijken spoorweg met de Stille Zee te verbinden. In ieder geval zullen hierover echter nog jaren verloop. Intusschen is het verkeer tusschen New-York en Panama, reeds levendiger dan dat tusschen New-York en Liverpool. Behalve de spoorweg tot verbinding van beide zeeën, is men reeds bezig met het graven van een kanaal, waarbij men van de rivier San Juan en de meren van Nicaragua gebruik maakt. Het zal in aanraking komen met het gebied des Konings der Mosquito-kust, waarover Engeland het protectoraat wil uitoefenen. Reeds heeft dit plan en de in-bezitting-nemingen van de Engelschen aan de kust van Honduras, de oude ijverzucht tusschen de Vereenigde Staten en Engeland op nieuw ontstoken. De staten van Midden-Amerika willen zich tot betere bescherming, ten spoedigste eene gemeenschappelijke regering geven en worden door de Vereenigde Staten ondersteund, die ook hier hunne grondstelling willen doen gelden: »Amerika voor de Amerikanen!»

POLITIE.

LIJST van goederen, te Schiedam ontvreemd.

Een gouden ketting met juweelen boot; de ketting vier strengen; de eene zijde met een plaatje, de andere zijde een haakje.

Een paar oorjuweelen, aan de onderzijde haakjes om iets in te hangen.

Drie juweelen ringen, twee met fijne steentjes en eene met groote steenen bezet.

Twee zilveren horologiën met porseleinen platen een met dubbele kast en gedut, de veer van het binnen werk gebroken, het andere plat, het oortje afgebroken.

Een paar gouden armbanden, zijnde gouden kettingen, aan de eene zijde slootjes en insluitende.

Een juweelen boot omzet met vele steenen.

Twee zilveren cigarenpijpjes waarvan een een snoekenbekje.

Twee zilveren beugeltassen met dubbele knippen van binnen.

Een glad zilveren pepermuntdoosje.

Een dito onderwetsch eau de la reine doosje.

Een hacon met uitgewerkt zilveren dopje.

Een paar gouden onderwetsche akers.

Twee zilveren knipbeugeltjes, zijnde snoekenbekjes.

Eene zilveren geribde tabaksdoos, van binnen de letters J. D.

Twee zilveren snuifdoozen, een geribd, een glad.

Eene dito geribde doos, van binnen gesoldeerd.

Een paar gouden oorbellen waaraan twee hartjes.

Een bos met groote en kleine sleutels,

Twaalf à dertien gouden ducaten.

Drie honderd gulden, in stukken van f 2.50.

Vijf tiengulden stukken.

Vier bankbiljetten ieder van f 25.

Te Delfshaven ontvreemd:

Een zilveren zak-horologie met een vergulden sluitring en ketting en gouden signet en sleutel, de kasten van het horologie gemerkt 15525.

Te Rotterdam ontvreemd:

Een stuk donker of zoogenaamd staal groen laken, ter lengte van ongeveer vier Ned. ellen, aan het staal-einde gemerkt *Castoor*.

Eene lap gestreepte grijze broekstof, ter lengte van een el en twee palmen.

Een Engelsch zilveren zakhorologie met dubbele kast, porseleinen plaat, koperen wijzers, op de buitenkant de letters J. F.

Eene zilveren snuifdoos geribd, hollopende, op het deksel de letters D. v. S. B.

Een plat gouden onderwetsch horologie, aan de achterkant zongewijze gedreven, met witte porseleinen plaat, vergulde wijzers, oud dof glas, met een gouden sleutel met haak met de letters M. v. M.

Eene witte houten kist gemerkt L. H. 63, inhoudende een onbekend getal Fransche werken.

Eene rol donker blaauw duffel of zoogenaamd kalmuk, ter lengte van 16 Ned. el en 1 el breed.

Een zilveren lepel met platte breede steel, boven aan de steel gemerkt H. W.

Twee dito met smalle stelen, doch van boven aan de pnt breed toelooptud, waarop een L. onder de keur geslagen is.

Vier dito met korte breede stelen, met de letter L. boven de keur.

Een dito kleiner soort, achter op de steel gemerkt G. v. A. en boven de keur met de letter L.

Correspondentie.

Eene vraag beantwoord is ter plaatsing ongeschikt. Op iets over het artikel voorkomende in de Arnhemse Courant van 28 november 1849, no. 223, omtrent het Regt van de Jagt, komen wij nader terug.

DRUKFOOT.

In het hoofdartikel van dinsdag 1 januari, kolom 3, regel 4 van boven, staat: »Hartstogt en partijzucht zullen het burgerregt niet zoo veel ontzenuwen en in discredit brengen als de onverschilligheid, die er niet naar omziet of het voor al en invloed ten beste geeft voor elk, die het een bod waardig keurt, veil heeft.» Lees: »Hartstogt en partijzucht zullen het staatsburgerregt niet zoo veel ontzenuwen en in discredit brengen als de onverschilligheid, die er niet naar omziet of het voor allen invloed ten beste geeft en voor elk, die het een bod waardig keurt, veil heeft.»

Advertentiën.

Heden overleed na eene kortstondige ziekte, mijne geliefde echtgenoot G. E. RAADMAN, in den ouderdom van 31 jaren.

OOSTERBEEK, 28 December 1849. M. EVERS.

TEHUUR

op het Landgoed Warnsborn, bij Arnhem:

Twee Kapitale BOERENHOEFSTEDEN, met daarbij behorende BOUW- en WEILANDEN. Te bevragen bij den Heer A. J. VAN GOSTVEEN, te Arnhem, of bij den Boschbaas JAN SIEP, op Warnsborn.

Eene ziekte aan de lever en de nieren door de Pillen van HOLLOWAY genezen te Sydney in Nieuw-Zuid-Walis.

Uittreksel uit eenen brief van J. K. HEYDON te Sydney, gedagteekend den 30sten september 1847, aan den professor HOLLOWAY. Mijn Heer, ik heb het genoegen ter uwer kennis te brengen, dat de heer A. STUART DONALDSON, een aanzien-

lijk koopman en landbouwkundige, alsmede lid der regering in deze stad, van mij heeft gekocht eene hoeveelheid van uwe geneesmiddelen, ter waarde van eenen pond sterling; om naar Nieuw Engeland te zenden; en wel ter oorzaak van eene buitengewone genezing door uwe Pillen veroorzaakt in den tijd van tien dagen, bij een van zijne opzieners, in eene ziekte aan de lever en de nieren, na dat de beste geneeskundige, en sedert maanden lang gebruikte middelen niet in staat waren geweest deze genezing te bewerken. (Was geteekend) J. K. HEYDON.

Door het vermeerdert debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 7.75, f 15.50, f 23.50; Potjes Zalf van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 8.15 f 15.90 f 23.90.

Zijn op franco-aanvraag à contant te bekomen, bij den Heer R. FOMMEIJN, Fz., Depothouder te Arnhem; alsmede te Londen, Strand 244, HOLLOWAY'S Etablissement.

Burgerlijke stand.

TIEL:

Van 25 tot en met 31 december.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: A. J. A. van Gijtenbeek, geb. Tilanus, D. — G. van Oort, Z. — T. J. A. A. G. de Man, geb. Hardenberg, D.

Overleden: F. van IJzendoorn, 2 j.

WAGENINGEN:

Van 24 tot en met 30 december.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: A. Mulder, Z. — M. Ruijsch, geb van Grootveld, Z.

Overleden: J. W. van Rooijen, wed. van E. Berendsen, 73 j.

ZALT-BOEMEL:

Van 24 tot en met 31 december.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: M. Benink, geb. Morrijng, D.

Overleden: Geene.

CULENBORG:

Van 15 tot en met 22 dec.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: T. van der Winkel, Z. — H. Roderman, Z. — W. C. van Rosenthal, geb. Graevestein, D.

Overleden: Doodb. D. van K. Pels. — D. M. Ternensen, 2 j 6 m.

Marktprijzen.

TIEL, 31 december.

De aanvoer van granen was klein. De Tarwe bracht de vorige prijzen op; Rogge met moeite; Duivenboonen 10 cents hooger, Garst 10 cents hooger; Haver 10 cents hooger; Nieuwe Tarwe f 3.50, à 7.50. — Rogge f 4.30 tot 4.90. — Duivenboonen f 4.40 à 5.00. — Haver f 1.80, à 2.10 à 2.70. — Erwtten komen weinig voor; Groene Erwtten f 5.75 à 7.00. — Capucijners en Graauwe Erwtten f 5.50, 6.00 à 7.00.

ZWOLLE, 28 december.

Tarwe f 7.00 à 7.50. — Rogge (oude) f 4.50. (Nieuwe) 3.90 à 4.15. — Boekweit f 4.00 à 4.70. — Garst f 3.25. — Erwtten (Groene) f 5.25 à 5.75. — Boonen f 4.00 à 4.20. — Aardappelen f 1.00 à 1.25. — Boter n. p. f 0.47½ à 0.57½; ½ ton f 12.25 à 12.75.

DEVENTER, 28 december.

Tarwe, Rogge en Boekweit, alle in redelijke hoeveelheid ter markt gebracht, vonden ook heden weder veel kooplust en ruimen goed op. — Voor Tarwe is besteed f 6.75 à 7.60 naar deugd. — Rogge f 3.80 à 4.00, eene enkele nog iets hooger. — Boekweit f 4.00 à 4.40. — Garst bij eenigzins ruimeren aanvoer, niet driftiger, verkocht voor f 3.00 à 3.25. — Haver f 2.80 à 3.00. — Paardeboonen f 3.90 à 4.20. — Boter n. p. f 1.20 à 1.50, 2 soort f 9.75 à 12.00. — Aardappelen: f 1.00 à 1.20, puik beste f 1.50 het mud. Ter markt 10 à 15 mud. Per schip verzonden 700 à 800 mud tegen f 0.90 à f 1.10 het mud.

ZUTPHEN, 27 december.

Wegens de voorgaande feestdagen, was heden de aanvoer gering; weshalve benoedigden goed vorige prijzen moesten besteden. — Tarwe deed van f 6.50 tot 7.25. — Rogge van f 3.90 tot 4.10. — Boekweit van f 4.00 tot 4.60. — Garst f 3.00 à 3.25. — Haver f 2.80 à 2.80. — Gele Erwtten f 5.00. — Boter; van f 10.50 à 11.25 het ½ vat.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 2 jan. 1 El 7 Palm 6 Duim; gew. 0 D. gev. 9 D.

De prijs deser courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor eiken regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrucker.